

Retningslinier, som er angivet i Loven. Problemets Løsning paa et saadant Grundlag støder imidlertid paa den praktiske Vanskelighed, at Antallet af Pensionssager nu er saa stort — indenfor Statens eget Omraade alene findes der for Tiden ca. 21 500 Pensionister —, at det vilde være uoverkommeligt for Administrationen indenfor en rimelig Tid at færdigbehandle det Antal Ansøgninger om personligt Tillæg, som vilde fremkomme. Men hertil kan føjes, at det ogsaa principielt synes mest tilfredsstillende, om den forestaaende Regulering kunde foregaa efter generelle Regler.

- 3) Supplering af de gamle Pensioners Grundbeløb med et Tillæg, der beregnes som en Kvota af det i § 99 i Tjenestemandsløven af 1946 hjemlede almindelige pensionsgivende Løntillæg og saaledes, at der til det herefter fremkomne Pensionsbeløb ydes Reguleringstillæg efter Reglerne i samme Lovs Kapitel 5.

Ved Undersøgelsen af, hvorledes Virkningen af en Løsning paa det her angivne Grundlag vilde forme sig i Praksis, har der vist sig visse tekniske Vanskeligheder. Disse skyldes dels den Omstændighed, at en Del af Reguleringstillæget ved Tjenestemandsløven af 6. Juni 1946 er overført til det i Lovens § 99 omhandlede almindelige pensionsgivende Tillæg, dels at Pensionskvotienterne ved den nye Tjenestemandsløv er blevet ikke uvæsentligt ændret. Saaledes er Kvotienten for Enker, hvis Pension beregnes paa Grundlag af en Pensionsalder for Manden, der ligger over 20 Aar, blevet forhøjet. Omvendt er Kvotienten blevet lavere for de Enker, for hvis Vedkommende Mandens Pensionsalder er ringe, hvilket sidste har medført, at de yngre Enker er betydeligt gunstigere stillet efter de ældre Regler end efter den nu vedtagne Tjenestemandsløv.

Efter at Udvalget har ladet gennemregne en Række varierende Forslag, er man naaet til den Opfattelse, at det mest tilfredsstillende Resultat opnaas ved, at man til den ved Pensioneringen fastsatte Grundpension, der forbliver uændret, yder et Pensionstillæg, der beregnes paa Grundlag af det i § 99 i Tjenestemandsløven af 1946 omhandlede almindelige pensionsgivende Tillæg og de i samme Lovs § 54, Stk. 7, og § 64, Stk. 2 og 3, angivne Brøker for henholdsvis Egen- og Enkepension, idet man ved Fastsættelsen af Pensionstillæget lægger den Lønningsindtægt, hvoraf Grundpensionen er beregnet, til Grund. Til det herefter fremkomne Pensionsbeløb (Grundpension + Pensionstillæg og eventuelt Børnetillæg) ydes Reguleringstillæg efter Reglerne i Kapitel 5 i Tjenestemandsløven af 1946. Det bemærkes i denne Forbindelse, at det efter Udvalgets Opfattelse ikke er muligt fremtidigt at anvende to Sæt Reguleringstillæg. En Opretholdelse af et særligt Reguleringstillæg til de ældre Pensionister, svarende til det i § 992 hjemlede, forudsætter en ekstra Udregning efter særlige Regler, og disse maatte skabes paany, fordi det nævnte Tillæg ikke er fremkommet paa almindelig Maade, men ved en Supplering af den gamle Tjenestemandsløvs Reguleringstillæg med visse Beløb, som er fastsat i særlige Love, der optræder som Supplement til Reguleringstillægsbestemmelserne i Tjenestemandsløven af 1931.

De tidligere omtalte Forskydninger i Reglerne mellem de ældre Love og Tjenestemandsløven af 1946 medfører imidlertid enkelte Vanskeligheder. Saaledes vil det ved en Regulering efter fornævnte Regler fremkommende Pensionsbeløb i en Del Tilfælde blive højere end det Beløb, der vilde tilkomme den paagældende ved den fulde Anvendelse af de for Pensionsberegningen fastsatte Bestemmelser i Tjenestemandsløven af 1946, naar vedkommende Pensionists Pensionsalder og pensionsgivende Lønningsindtægt ved hans Afgang paa Pension suppleret med det almindelige pensionsgivende Løntillæg lægges til Grund. Da dette Resultat er uantageligt, maa der indføres en Bestemmelse, hvorefter Pensionen ikke kan udbetales med et større Beløb end det, der fremkommer efter sidste Beregning.